ANUL III—No. 674

EDIŢIA ANTEIA

LUNI şi MARŢI 19—20 NOEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şese lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsesce de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas.*
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

CRIZA MINISTERIALA

Bucurescĭ, 18 Noembre

Vot şi rĕzvot

Criza latentă care exista de atâta timp a izbucnit în fine cu ocaziunea alegereĭ preşedintelui Senatuluĭ. Guvernul pusese candidatura D-luĭ Nicolae Creţulescu, liberaliĭ-conservatorĭ pe aceea a generaluluĭ Florescu şi liberaliĭ-naţionalĭ votaŭ pentru D-nul Al. Orescu.

La primul scrutin nicĭ unul din candidaţĭ nu obţinu majoritatea absolută; la al doilea scrutin liberaliĭ-naţionalĭ aŭ votat şi eĭ pentru generalul Florescu care dobândi ast-fel 53 voturĭ, adică un vot maĭ mult de cât candidatul guvernamental. Această alegere era un vot de neîncredere dat guvernuluĭ care declarase că va face din alegerea generaluluĭ Florescu o cestiune ministerială.

Indată ce acest din urmă se urcă pe fotoliul prezidenţial, primul-ministru luă cuvîntul şi declară că, votul Senatuluĭ fiind semnificativ, guvernul va depune demisiunea sa în mâinile Regeluĭ, care va aviza. Aşa şi făcu chiar alaltă-ierĭ seara. Regele chemă ierĭ pe prezidenţiĭ ambelor Corpurĭ legiuitoare spre a 'l întreba în privinţa crizeĭ. Nu se ştie cu siguranţă carĭ aŭ fost rĕspunsurile lor. Se zice că generalul Florescu ar fi zis Regeluĭ că, votul Senatuluĭ nu este o cestiune de persoane ci de princip.

Generalul a opinat că D. Gheorghe Manu poate rĕmâne şeful guvernuluĭ, dar ţinênd cont de partidul liberal-conservator. D. Iorgu Cantacuzin a fost de opinie a se forma un Cabinet care ar fuziona osebitele elemente conservatoare. După aceasta Regele a maĭ avut o întrevedere cu Generalul Manu şi la 7 ore Generalul Florescu a fost iarăş chemat la Palat. Până în acest moment nu se ştie încă dacă demisiunea Cabinetuluĭ Manu a fost primită şi cine este însărcinat cu formarea nouluĭ minister. Se crede că General Florescu va primi această însărcinare, mulţĭ zic că a şi primit'o; uniĭ merg până a da deja numele viitorilor miniştri. Nu e vorba, o asemenea soluţiune a crizeĭ ar fi firească, căcĭ ea ar corespunde celor întemplate în Parlament; dar la noĭ nu se poate aştepta nicĭ o dată ca o criză ministerială să aibă o soluţiune firească din punctul de vedere constituţional, căcĭ aceasta nu atârnă ca aiurea de fluctuaţiunile parlamentare, ci de voinţa a tot puternică a Regeluĭ. Un partid, o coaliţiune, un bărbat de Stat, aŭ majoritate în Corpurile legiuitoare, crezĭ lucrul lămurit, toată lumea se aşteaptă la un rezultat firesc şi de o dată te pomenescĭ că Palatul chiamă la putere pe X saŭ Y. Aşa şi de astă-dată putem să ne pomenim cu o surprindere.

Cauzele care aŭ produs izbucnirea crizeĭ sunt cunoscute. Situaţiunea devenise anormală din ziua când junimiştiĭ recăpătaseră preponderenţa în guvern. O lămurire era neînlăturabilă. Guvernul a comis o mare greşeală procedând la remaniarea cabinetuluĭ fără a aştepta măcar formarea biurouluĭ în ambele Corpurĭ legiuitoare. Această lipsă de deferenţă către Parlament întărâtă şi maĭ mult spiritele. Ast-fel se vĕzu că, la Cameră, deja, cu ocaziunea alegereĭ preşedintelui, candidatul ministerial nu obţinu de cât o majoritate de 7 voturĭ, adică glasurile miniştrilor şi glasul candidatuluĭ însuşĭ. La Senat era şi maĭ rĕŭ, căcĭ retragerea D-luĭ Pĕucescu răpise guvernuluĭ vr'o treĭ voturĭ şi prelaţiĭ carĭ sunt contra nouluĭ ministru de culte, D. Maiorescu. Partizaniĭ D-lor L. Catargiu, Vernescu şi Florescu reprezintaŭ şi eĭ un grup însemnat care, unindu-se cu liberaliĭ-naţionalĭ, puteaŭ să formeze majoritatea.

Guvernul a fost dar imprudent şi nedibaciŭ încăpăţinându-se a susţine candidatura D-luĭ Nicolae Creţulescu. Se zice chiar că lucrurile eraŭ ticluite alt-fel, că candidatura generaluluĭ Florescu fusese adoptată de partidul guvernamental, dar că miniştriĭ junimiştĭ s'aŭ opus. Orĭ cum ar fi, greşala s'a comis şi rezultatul a fost căderea guvernuluĭ.

După cele petrecute, revenirea cabinetuluĭ Manu-Lahovary nu este cu putinţă de cât disolvând Senatul, căcĭ, declarând că consideră alegerea generaluluĭ Florescu ca un vot semnificativ şi că pune pe Coroană în poziţiune de a aviza, primul-ministru a lămurit cestiunea. Uzând de prerogativa Sa de a decide, în caz de conflict între-un Corp legiuitor şi ministerul, Regele poate saŭ să dea dreptate ministeruluĭ refuzându'ĭ demisiunea şi acordându'ĭ disolvarea, saŭ să cheme la putere pe persoana care reprezintă majoritatea corpuluĭ legiuitor ce este în conflict cu cabinetul.

In cazul de faţă, persoana indicată este generalul Florescu. Dar atuncĭ va fi greŭ de a împăca lucrurile în Cameră unde junimiştiĭ dispun de un grup însemnat. Un cabinet Florescu, compus numaĭ de liberalĭ-conservatorĭ, ar avea contra sa în Cameră 35 de junimiştĭ, 20 de liberalĭ şi vr'o 10 alţĭ deputaţĭ din diferite grupurĭ. Partizaniĭ D-lor Manu şi Al. Lahovary n'ar fi nicĭ eĭ tocmaĭ amiciĭ guvernuluĭ, ast-fel că în curând ne-am afla iarăşĭ în faţa uneĭ crize.

Situaţiunea este dar destul de grea şi nu se poate încă prevedea cu siguranţă care va fi sfîrşitul crizeĭ.

Eŭ cred că Regele va face tot ce va putea spre a perpetua regimul concentraţilor carĭ Iĭ convine din toate punctele de vedere.

El va pune pe agenţiĭ Seĭ din Senat să propue o moţiune de încredere în cabinet, adică, un fel de *resvot* şi cine ştie dacă, în acelaş Senat în care s'a găsit o majoritate pentru a alege ca preşedinte pe generalul Florescu, combătut de guvern, nu se va găsi o altă majoritate care să zică că, alegând pe candidatul opoziţiuneĭ liberal-conservatoare, n'a înţeles de cât a da un vot de încredere guvernuluĭ junimisto-concentrat.

Dunăreanul.

TELEGRAME

BERLIN, 30 (18) Noembre.—Se asigură că din iniţiativa ministeruluĭ de comerciŭ vor începe la Berlin pe la jumĕtatea luĭ Decembre conferinţe în vederea uneĭ înţelegerĭ internaţionale pentru a complecta legislaţiunea protectoare a lucrătorilor.

VIENA, 18 (30) Noembre. — Impĕratul a plecat la orele 6 ş'un sfert seara la Miramar.

PARIS, 18 (30) Noembre. — D-nul Lavy, candidat lucrător publicist s'a ales deputat la Clignancourt cu 3220 voturĭ contra 2121 date d-luĭ Lissayguray. D-l Lavy înlocueşte pe deputatul lucrător Joppin decedat.

ROMA, 18 Noembrie. — Regele a semnat azĭ un decret de amnistie pentru delictele de presă şi altele, printre carĭ acelea comise cu ocazia manifestaţiilor politice. Acelaş decret împedică acţiunea publică asupra câtor-va categoriĭ de contravenţiĭ şi asupra nesupuşilor militarĭ născuţĭ înainte de Ianuarie 1851.

BELGRAD, 18 Noembrie.—Proiectul de adresă al majorităţeĭ s'a votat.

Se vorbeşte în cercurile politice de o apropiere între d. Garaşanin şi radicalĭ, aceştia primesc favorabil o apropiere.

PARIS, 18 Noembrie. — Consiliul de miniştri a fost unanim pentru a depărta orĭ ce idee de demisie a D-luĭ Rouvier în urma votuluĭ de erĭ care nu a atins nicĭ un principiŭ esenţial al bugetuluĭ. D. de Freycinet, care e bolnav, n'a luat parte la consiliŭ, dar a exprimat acelaşĭ opinie prin scrisoare.

Mersul Crizeĭ

General Florescu la Palat

Erĭ, la orele 10 dimineaţa, Generalul Florescu a fost chemat la Palat.

Regele l'a întâmpinat cu aceste cuvinte:

— Ce s'a întâmplat la Senat, Domnule General?

— Ce să se întâmple, Majestate? Majoritatea Senatuluĭ m'a onorat din noŭ cu încrederea sa şi nu înteleg pentru ce D. General Manu s'a supărat de aceasta. Anul trecut, D-sa m'a susţinut, anul acesta socoate alegerea mea ca un vot de blam!...

— Şi cum crezĭ D-ta, că s'ar putea rezolva criza?

— Soluţia şi firească: Senatul trebue disolvat...

— Nu'mĭ vorbi de disolvare. Orĭ-ce soluţie o admit, când ea esclude noĭ alegerĭ. Nu maĭ vreaŭ turburărĭ în ţară. Am vĕzut Eŭ ce însemnează alegerile.

— Atuncĭ, n'are D-nul General Manu de cât să'şĭ complecteze Cabinetul într'un sens de omogenitate...

— Şi crezĭ D-ta că aşa ar merge?

— M. V. nu V'aţĭ rostit încă asupra aceste soluţiunĭ pentru ca să ştiŭ ce să rĕspund.

— D-nule General, te rog să maĭ trecĭ pe aicĭ, la 7 ore seara.

*

Pe când Generalul Florescu cobora scările Palatuluĭ, se întâlni cu D. Cantacuzino pe scărĭ.

— D-le General, aşĭ dori mult să vĕ vĕd azĭ.

Generalul îĭ dădu întâlnire la orele 5 p. m.

*

La ora fixată, Preşedintele Cameręĭ sosi şi exprimă coleguluĭ sĕŭ părerea, că n'ar trebui să se dea incidentuluĭ o importanţă exagerată şi că el se reduce la o greşeală a D-luĭ Manu. D. General Manu n'ar fi trebuit să facă declaraţia pe care o făcuse.

*

Când generalul Florescu se duse seara la Palat, Regele îl întrebă:

— Nu crezĭ, D-le General, că guvernul ar putea s'o ducă aşa cum este azĭ compus? Senatul n'ar fi dispus să 'l susţie, dacă prezidentul Consiliuluĭ î-ar solicita încrederea?

— Majestate, eŭ v'am spus părerea mea. Nu'mĭ remâne nimic de adăogat. Aţĭ ordonat să vin şi m'am supus. Să trăiţĭ Majestate!

Şi cu aceste cuvinte, generalul Florescu părăsi pe Regele.

Fonograf.

Pentru tuberculoşĭ

Suntem informaţĭ cu certitudine că D. Prof. Babeş a primit o telegramă de la D. Dr. Koch, din Berlin, cum căĭ se va trimite vaccin antituberculos în timp de 10 cel mult 15 zile, prin D. Marinescu care studiază la Berlin.

E o imprudenţă a se maĭ duce cine-va la Berlin, căcĭ de cât-va timp chiar nu maĭ e nimenĭ primit nicĭ în clinicele oficiale, nicĭ în cele private, căcĭ afluenţa bolnavilor e considerabilă.

Recomandăm călduros bolnavilor de a sta pe loc şi a aştepta vaccinul acĭ.

Operaţiunile pentru tuberculozele externe, aŭ să se facă de către D. Prof. Asaky, iar pentru tuberculoza internă, injecţiile se vor face de către DD. Prof. Babeş, Calenderu şi Buicliu, la spitalul Brâncovenesc.

Ticalosia Serviciuluĭ Telegrafic

Sâmbătă seara pe la orele 5, după alegerea d-luĭ general Florescu ca preşedinte al Senatuluĭ, şi după declaraţia d-luĭ general Manu, preşedinte al Consiliuluĭ de Miniştri, că merge la M. S. Regele spre a avisa, am trimis patru telegrame semnate *Adevĕrul* şi adresate corespondenţilor noştri vinzĕtorĭ, din Ploeştĭ, Brăila, Galaţĭ şi Iaşĭ prin care le făceam cunoscut demisiunea cabinetuluĭ.

Pe la orele 6 seara, mi se aduce următorul aviz din partea oficiuluĭ telegrafic central:

Ziaruluĭ Adevĕrul

Notă

Bine-voiţĭ a vĕ presinta la casa Oficiuluĭ telegrafic Central spre a vi se restitui taxa telegramelor: Nr. 9241 Galaţĭ, 9242 Iaşĭ, 9243 Brăila şi 9244 Ploeştĭ **ne fiind exactă ştirea ce transmiteţĭ.**

Of. Telegrafic central.

29/11 6s
1890

La orele 7 seara am fost împreună cu directorul nostru D-nul A. V. Beldimanŭ care a expediat două telegrame adresate la doĭ amicĭ aĭ sĕĭ, şi carĭ cuprindeaŭ aceiaşĭ ştire. Aceste telegrame poartă Nr. 9265 şi 9266, şi aŭ fost expediate la destinaţie.

Mergênd ierĭ, Duminică, spre a cerceta ce s'a făcut cu telegramele, supraveghetorul de serviciŭ, mĭ'a declarat că ele aŭ fost oprite şi că nicĭ până la acea oră — 12 p. m. — nu aŭ fost expediate.

O ticăloşie maĭ mare nicĭ că se maĭ poate.

Remediul Koch în Dieta Prusiei

D-nul Gossler, rĕspunzênd uneĭ interpelărĭ asupra utilisăreĭ remediuluĭ Koch, a expus amănunţit sforţările laborioase ale ilustruluĭ savant; el a insistat asupra dificultăţilor de fabricaţie a remediuluĭ a căruĭ preparaţie nu va fi permisă fabricilor private.

Ministrul anunţă că un filantrop a făcut o donaţie de un milion de mărcĭ în favoarea tuberculoşilor sĕracĭ. El adaogă că a rugat pe doctoru Koch să nu divulge modul fabricăreĭ remediuluĭ sĕŭ de cât atuncĭ când contrafacerea va deveni imposibilă. Remediul va costa 25 mărcĭ în cutiĭ de 5 grame, adică 5000 injecţiunĭ. Garanţia Statuluĭ probează că nu e vorba de o afacere financiară. D-l Gossler termină zicênd că patria trebue să fie mândră de un asemenea fiŭ.

Cladiri gigantice, Temelii putrede

Fără îndoială, Germania se află în deplină luptă social-economică, care în timpul de faţă este o luptă de clase, pe viaţă şi pe moarte. Incă 3 lunĭ şi anul se împlineşte de când alegerile generale pentru Reichstag, de când uriaşul succes al socialiştilor a cutremurat regimul vechĭ al celeĭ maĭ puternice monarhiĭ constituţionale, de a resunat lumea întreagă. De atuncĭ tênĕrul Impĕrat Wilhelm II, căruia nu i se pot contesta multe calităţĭ bune, s'a pus pe gândurĭ şi pe—lucru. „Lăsaţĭ democraţia socialistă pe mâna mea" zise el imediat după acele alegerĭ burgheziei înspăimântate. Inainte încă fu convocată la Berlin cunoscuta conferinţă internaţională pentru regularea munceĭ, a căreĭ rezultat a fost cât se poate de modest şi de platonic din cauza neînţelegerilor între Puterile marĭ industriale. De atuncĭ Wilhelm II meditează zi şi noaptea asupra mijloacelor care ar putea atrage masele, până acum cu atata drept nemulţumite, în jurul principiuluĭ monarhic. Acela care, ca şi reposatul literat *Iohanes Scherr*, susţinea că numaĭ o armată puternică Regele şi Dorobanţul, după cum ar spune D. Carp — poate scăpa Europa d'un dezastru social, *Bismarck* fu concediat. O dată stâlpul clădireĭ trimis la *Friedrichsruhe*, praf şi pulbere s'alese de regimul vechiŭ. Marionetelor mareluĭ bărbat de Stat li se dete d'asemenea rĕvaşul de drum, guvernul german se primeni şi o nouă eră se inaugură. Legea contra socialiştilor căzu osândită chiar de clasele dirigente, bărbaţĭ noĭ—Caprivi, Mignel, Berlepsch — veniră în fruntea afacerilor cu ideĭ nouĭ, cu chestiunĭ nouĭ, cu reforme. Incontestabil, în Germania suflă azĭ un curent maĭ proaspĕt şi iniţiativa ma tuturor inovaţiunilor pleacă de la însuşĭ tênĕrul Monarh, al căruĭ sfetnic intim este, după cum se ştie, fostul sĕŭ guvernor, *Hinzpeter*.

Sub ast-fel de împrejurărĭ s'a

deschis zilele trecute Landtagul prusian. Din zilele *Kulturkampfuluĭ* Germania întreagă n'a urmărit cu atâta atenţiune cele ce se petreceaŭ în Dieta berlineză, ca azĭ. Rupt cu trecutul, Cabinetul şi Landtagul se pregătesc a discuta nişte reforme ce vor avea o înrîurire directă asupra vieţeĭ politice a tuturor Statelor germane. Aşa este reforma contribuţiilor, a moştenirilor, reforma şcolară şi reforma legeĭ comunale. Toate aceste patru însemnează un pas înainte, maĭ bine zis *ar însemna*, dacă nu s'ar străvedea printr'ânsele ultimul ţel la care vrea să ajungă Wilhelm al II, acela, după cum am maĭ zis, de a întări credinţa în principiul monarhic atât de sdruncinat la finele veaculuĭ acestuia, ącela de a creşte viitoarea generaţiune în falşa credinţă că mântuirea de toate relele sociale vine numaĭ de la monarhie.

Natural că în Europa întreagă se urmăreşte c'un viŭ interes această luptă întreprinsă de monarhie contra ideilor noĭ ce ameninţă s'o copleşască, ce o copleşesc chiar.

Plecând de la părerea că procesele şi frământările dinn'ăuntrul uneĭ ţerĭ marĭ şi de talia Germanieĭ de azĭ aŭ o înrîurire generală, vroim şi noĭ să facem cunoscut cititorilor noştri aceea ce se petrece în puternica împĕrăţie din Europa centrală. Vom vorbi altă dată şi maĭ amănunţit de fie-care reformă în parte ce se propune Dieteĭ prusiene şi Reichstaguluĭ german, reforme ce de sigur vor interesa cercurĭ largĭ la noĭ. Pentru astă-zĭ voim să constatăm că Wilhelm II e decis a nu lăsa piatră pe piatră de la clădirea cea vechie în speranţă d'a'şi ajurge scopul propus. Opera sa reformătoare se întinde pe un câmp foarte vast, asupra şcoaleĭ, bisericeĭ, industrieĭ şi comerciuluĭ, căcĭ în toate câte se fac astă-zĭ în Germania, dar absolut în toate, se are în vedere *chestiunea socială*. Cancelariul *de Caprivi* a declarat aceasta destul de franc în discursul de deschidere a Landtaguluĭ. A împăca mulţimea cu actuala ordine de lucrurĭ, a inocula maselor iubire şi încredere către Stat, Statul monarhic bine înţeles, iată ţinta opereĭ reformătoare. De aceea pe viitor, după cum a declarat ministrul de finanţe *Miquel*, guvernul nu va urma nicĭ o politică socială şi nicĭ o politică agrară, dar nicĭ o politică liber-schimbistă, *unilaterală*. De aceea Impĕratul a făcut să se convoace un congres de oamenĭ competenţĭ în materie—şi care se va întruni în curând—spre a se discuta şi planurile sale de reformă *şcolară*. Wilhelm al II aşteaptă mult de la şcoală. Generaţiunea tênĕră, zice el într'un ordin de zi, trebue crescută în frica luĭ D-zeŭ şi'n iubire de Patrie. Istoria, şi maĭ cu seamă istoria contimporană trebue să ocupe maĭ mult loc, ea trebue să arate tinerimeĭ că numaĭ Statul (Monarhia) este în stare a ocroti pe individ, familia, libertatea şi drepturile sale. Istoria trebue s'arate cum regiĭ prusienĭ 'şĭ-aŭ dat în tot-d'a-una osteneala de a înbunătăţi progresiv condiţiile de existenţă a lucratorilor, de la reformele luĭ Frederic cel Mare şi desfiinţarea iobăgieĭ şi până în zilele noastre. Ea trebue să dovedească maĭ departe, cu date statistice cât de mult s'a înbunătăţit salariile claselor uvriere în acest secol sub ocrotirea Monarhieĭ. Istoria Patrieĭ va trebui să trateze pe de altă parte şi desvoltarea social-economică de la începutul acestuĭ veac până la reformele actuale, spre a arăta cum monarhiĭ prusienĭ aŭ considerat în tot-d'auna ca o misiune a lor d'a lua sub părintescul lor scut pe muncitoriĭ cu braţe, de a le ameliora starea materială şi intelectuală şi cum şi'n viitor uvrieriĭ n'aŭ de aşteptat dreptatea şi siguranţa existenţeĭ lor de cât sub scutul si îngrijirea unuĭ Rege în capul unuĭ Stat bine organizat, căcĭ numaĭ sub regimul monarhic se poate desvolta un individ şi un popor.

De multe orĭ remediile vin prea târziŭ. Prietiniĭ monarhieĭ, a acesteĭ bătrîne gârbove, şi încărcate cu atâtea păcate, caută azĭ în Şcoală şi Biserică mijloacele de a reîntări şi a redeştepta în omenire încrederea şi speranţa într'un regim din mila luĭ D-zeŭ. Azĭ eĭ se trudesc a confunda statul, ordinea, iubirea şi încrederea într'însul cu existenţa, iubirea şi încrederea în Monarhie. Prea târziŭ. Cel mult toate acestea vor prelungi agonia acesteĭ instituţiunĭ şubrede, căcĭ incontestabil, popoarele sunt pe drumul cel maĭ bun spre a se deştepta. Prea târziŭ; căcĭ leacurĭ infailibile în politică nu's şi experienţele sunt foarte primejdioase. Cu atât maĭ târziŭ, cu cât o formă de stat nu se poate perpetua în vecĭ, căcĭ ar însemna o stagnaţiune şi un regres în viaţa popoarelor.

Cer-Negură.

Manifestul Parnell

TELEGRAMA

LONDRA, 18 Noembre.—Ziarele sunt indignate de manifestul D-luĭ Parnel care nu conţine, după ele nicĭ o justificare. „Daily News“ crede că abusul de încredere comis de Dl. Parnel va pune sfârşit amiciţieĭ dintre liberalĭ Englezĭ şi Irlandezĭ.

Dl. Glastone a respuns la manifestul D-luĭ Parnel; el contestă exactitudinea aserţiunilor conţinute în acest manifest.

Deputaţiĭ irlandezĭ carĭ se află în America aŭ trimes D-luĭ Mac Cartely telegrama următoare: Am cetit cu o durere profundă manifestul Parnel, e imposibil ca Parnel să rĕmână şef al partiduluĭ. Vom telegrafia explicit mâine vederile noastre asupra acestuĭ subiect.

D-niĭ O. Brien şi Dillon aŭ sosit erĭ la Chicago; eĭ aŭ luat parte la diferite meetingurĭ carĭ aŭ adoptat resoluţiunĭ exprimând simpatia lor pentru home-rule şi recunoştinţa lor pentru d-l Parnel.

Nicĭ d-l O. Brien, nicĭ d-l Dillon n'a făcut menţiune de scrisoarea d-luĭ Gladstone.

D-l Morley a publicat o scrisoare în care neagă că ar fi oferit un post d-luĭ Parnel; el a căutat numaĭ să se informeze dacă d-l Parnel persistă în decisia sa din 1880 de a nu primi nicĭ un post de la guvernul Englez. D-l Morley crede că d-l Parnel n'a făcut obiecţiune la propunerile d-luĭ Gladstone 1889.

Mediul social şi cosmic ca factor patologic

In numĕrul de Sâmbătă 10 Noembrie al ziaruluĭ *Timpul* avuĭ deosebită fericire să vĕz cum un domn doctorand în medicină îşĭ dispută, — de altmintrelea cu mult sînge rece, — paternitatea şi dreptul de proprietate asupra uneia din acele ideĭ înalte, puternice, în care se rezumă cercetările uneĭ epoce întregĭ şi viaţa atâtor indivizĭ scrutătorĭ.

E vorba de *influenţa mediuluĭ în sine* ca să vorbim maĭ în general.

Mărturisesc că de şi e foarte de mirat cum un tênĕr poate să aibă atâta încredere în sine în cât să bănuiască numaĭ că are o aşa putere intelectuală, un aşa spirit de observaţiune, o aşa forţă de logică, în cât va putea face pe cineva să crează că 'a ajuns cu generalizările şi cu formularea de teoriĭ acolo, unde după atâta studiŭ, după atâta chin de abea a ajuns un Karl Marx. Mărturisesc că de şi e cam ruşinos ca un tênĕr doctorand să crează lumea aşa de înapoiată, în cât nicĭ atâta capacitate să nu 'ĭ atribue de a şti adevĕrurile ştiinţifice cele maĭ rĕspândite, ce aŭ devenit un secret public, cu toate astea ne am cam deprins de o bucată de vreme cu *nihil mirari*!

Imĭ pare însă foarte bine că s'a adus iar în discuţie chestiunea. *Că mediul are influenţă asupra omuluĭ* e aproape indiscutabil.

Ştiinţele politice, ştiinţele sociale, economice, şcoalele literare noĭ, etc.. toate aŭ de bază această teorie. Aşa Taine crede că mediul, atât cel social cât şi cel cosmic aŭ deopotrivă însuşire asupra omuluĭ; saŭ Gherea dă maĭ multă importanţă mediuluĭ social (stăreĭ economice); într'un cuvînt nimenĭ nu poate tăgădui această influenţă. Şi cu atât maĭ puţin poate fi ea tăgăduită asupra vieţeĭ fizice a omuluĭ, asupra omuluĭ *maşină* al patologieĭ.

E aproape firesc însă că noĭ, profanĭ în medicină, carĭ nu putem şi cărora nu ne este permis să scrim o reţetă pentru câţĭ va leĭ, să fim întrebaţĭ: bine, Domniĭ meĭ, admitem că ştiţĭ influenţa mediuluĭ, că cunoaşteţĭ nu numaĭ înrîurirea mediuluĭ social dar şi pe a celuĭ cosmic, poate veţĭ fi auzit chiar că omul însuşĭ nu e de cât un product al acestor mediĭ; toate bune, dară de unde până unde îndrăsniţĭ voĭ, necunoscătorĭ în de ale medicineĭ, ca să o generalisaţĭ şi asupra boalelor de care suferă omul, ca să ziceţĭ că şi tuberculoza şi sifilisul „sunt în raporturĭ tot aşa de intime cu starea economică a uneĭ ţĕrĭ“, ca şi alcoolizmul de pildă şi prostituţia.

Cât de colo se vede că dacă ar fi şi asta ceva, apoĭ e *pour parler*.

Cum dracu, când face cine-va o generalizare bazată pe propria sa observaţiune unită cu observaţiunile altora— dar fie ea şi de domeniul medicineĭ;— saŭ maĭ ales când citeştĭ unde-va o aşa generalizare, apoĭ îţĭ trebue numaĭ de cât 8 anĭ de studiŭ de medicină — dintre carĭ 3 anĭ de doctorand — ca să o pricepĭ?

Ar fi lumea prea excesivă, prea riguroasă! Şi bietul Spencer şi câţĭ alţiĭ s'aŭ crezut în drept să ne vorbească de o *educaţie fizică* fără să fi fost vre o dată doctorĭ cu atât maĭ puţin doctoranzĭ.

Dar să revin de unde am plecat.

Omul e supus mediuluĭ, atât celuĭ social cât şi celuĭ cosmic. Aceasta e identică cu cele două *împrejurărĭ*, de care ne vorbeşte filosofia: împrejurărĭ *interne* şi *externe*.

De altă parte toate *fenomenele*, dar absolut toate din mediul social sînt într'o foarte strânsă corelaţiune de fapt şi de drept cu starea economică — elementul de viaţă al aceluĭ mediŭ.

Veracitatea acesteĭ teoriĭ se poate vĕdi şi prin faptele de minimă importanţă din istorie: ea însăşĭ ne fiind de cât noua teorie a istorieĭ, împopoţonată cu o haină maĭ la modă. Ca orĭ ce adevĕr însă, să nu uităm, aşa şi ăsta e vecinic.

Şi meritul de a 'ĭ fi găsit o haină confortabilă şi de a o fi învelit cu ea, e al celebruluĭ Karl Marx.

El, printr'o logică abstracţiune din fapte şi ţifre, a dovedit cum mediul social în genere înrîurează asupra individuluĭ şi cum starea economică condiţionează iarăşĭ *modul de a fi* al aceluĭ mediŭ.

Chestiunea e destul de elementară. Căcĭ avem ântêĭ o parte teoretică — fireşte dedusă şi ea din practica lucrurilor: — că toate formele prin care a trecut societatea până acum, şi forma actuală maĭ mult de cât toate cele-l'alte, aŭ produs proletariat; dar proletariatul implică *pauperismul*.

Asta e prima parte, pe care nicĭ economiştiĭ maĭ ortodocşĭ nu o poate tăgădui.

E adevĕrat că eminentuluĭ economist Beaulieu şi încă câtor-va economiştĭ, le place a crede încă că capitalul din zi în zi se scurge maĭ mult în mânile poporuluĭ, dar nicĭ el nu uită să adaoge *proporţional* şi *sistematic*.

Partea a doua e bazată pe spiritul de observaţiune din viaţa practică a indivizilor. Cine astă-zĭ nu ştie ce produce sărăcia?! Dar la fie-care pas şi fără să fi cetit pe Karl Larx şi cu atât maĭ puţin *tezele inedite*, auzĭ resunetele dureroase ale mizerieĭ. Dar unde te întorcĭ poţĭ vedea cum sărăcia — în limba surtucarilor: starea economică plus noţiunea proastă — face să degenereze sucul populaţiuneĭ unuĭ popor şi aruncă într'o vecinică suferinţă morală, dar maĭ mult fizică, sute şi miĭ de oamenĭ. Creatorul statisticeĭ ştiinţifice moderne, Quetelet, a arătat că nu numaĭ boalele, că nu numaĭ crimele (ce cad tot sub imperiul patologieĭ) dar până şi căsătoriile sunt sub o directă dependenţă a *preţurilor cerealelor*.

Astă-zĭ nu se maĭ îndoeşte aproape nimenĭ că *crima* e efectul uneĭ anumite stărĭ patologice; că cuvîntul crimă se găseşte astă-zĭ în coloanele dicţionaruluĭ patologic. Criminalogia ne învaţă că dacă crima nu e însăşĭ boala, dar e efectul uneĭ bolĭ, precum atacul e efectul distrugereĭ prin tubercule. Paul Lafargue în interesantul sĕŭ articol „Criminalogia modernă“ iată ce ne spune în astă privinţă: „Marea majoritate a crimelor se comit sub influenţa *stăreĭ economice*.“ El 'şĭ începe studiul sĕŭ cu anul 1840 — tocmaĭ fiind-că de la acest an s'aŭ săvârşit multe şi variate fapte politice, sociale, economice.

Ba ce ie maĭ mult, *preţul făineĭ* determină anumite crime şi anumite bolĭ.

Şi ca să pot conchide la o generalizare în sensul că boalele nu se îndreaptă numaĭ prin diagnoza mediculuĭ şi că prima origine a lor trebue căutată în însăşĭ starea materială a societăţeĭ, voiŭ maĭ cita sifilisul, alcoolizmul şi în cele din urmă tuberculoza.

E prea ştiut lucru că sifilisul e un efect direct al prostituţieĭ,—aceasta însăşĭ fiind pricinuită de pauperism, în imensa majoritate a cazurilor.

Dacă vroiţĭ să deşertaţĭ *sifili comile* (spitale de sifiliticĭ din Italia) zice un profesor universitar italian, loviţĭ întêiŭ de toate în cauzele prostituţieĭ şi pe ele le găsiţĭ în pauperism.

Ş'apoĭ dacă sifilisul e rezultatul uneĭ proaste stărĭ economice, ce să maĭ spunem de boalele numite sociale, de alcoolizm, de pildă.

Am cetit în „Neue Zeit“ din acest an, o dare de seamă asupra uneĭ statistice, în care cifrele arată într'un chip cât se poate de eloquent, că cu cât poporul stă maĭ bine cu punga, cu cât maĭ uşor îşĭ poate satisface strictul necesar, cu atâta consultă şi maĭ rar paliciul şi halba.

Va să zică buna stare implică maĭ multă temperanţă şi alcoolizmul devine, cum se exprimă Gogol ironic, *un defect de naştere* când sărăcia e maĭ mare.

Şi cu asta am ajuns la tuberculoza.

Sunt bolĭ care-s condiţionate aproape în întregul lor de mediul cosmic, de pildă frigurile palustre; altele numaĭ de cel social: de pildă alcoolizmul; iar altele de amîndouă aceste mediĭ. In cazul din urmă intră, într'un foarte înalt grad, tuberculoza.

Şi pentru ca să fim maĭ bine crezuţĭ dăm cuvîntul d-luĭ doctor în medicină Max Bylo. D-niasa, vorbind de baccilul luĭ Koch, ne arată cum *natura* prin atmosfera înconjurătoare a individuluĭ bolnav, furnisează pe o întinsă scară micile dihăniĭ oamenilor sănătoşĭ, continue ast-fel: odată microbul furişat într'un ţinut şi favorizat do o *stare socială proastă* el devine vermele ucigător, etc.

Se poate maĭ desluşit?

Şi tot acest domn doctor dând cea maĭ întinsă generalizare a principiuluĭ relativ la mediŭ ca factor patologic, zice că atât Statul cât şi societatea staŭ cu mâinile în sîn faţă cu boalele ce dobor mulţimea. Pricina acesteĭ nepăsărĭ condamnabile e că atât Statuluĭ cât şi societăţeĭ *li e frică să ia boalele din rădăcină, căcĭ pentru aceasta ar trebui să facĭ acelaş lucru şi cu societatea însăşĭ.* Va să zică de la reformarea societăţeĭ depinde şi dispariţiunea relativă a boalelor.

Et nunc erudimini!!

Şi vază cititoriĭ întru cât tênĕrul domn doctorand poate avea dreptul de paternitate asupra acesteĭ ideĭ, şi dacă are măcar o umbră de originalitate în principiul acesta ştiinţific. Atât merit însă are, că ştie să se lege de oamenĭ!

I. E. Dieanu.

Informaţiuni

Alegerea Biroului Senatului

La Senat, în urma balotagiuluĭ la alegerea Preşedinteluĭ, guvernul a convocat majoritatea la bibliotecă si a ameninţat'o cu disolvarea Senatuluĭ.

La al douilea scrutin aŭ luat parte la vot 105 senatorĭ.
Aŭ obţinut:
D. General Florescu 53
D. Nicolae Creţulescu 52

D. General Florescu este proclamat Preşedinte.

D-sa mulţumeşte Senatuluĭ şi declară că ca conservetor a fost ales Preşedinte al acestuĭ corp.

Demisia Cabinetuluĭ

D-nu General Manu declară: că în faţa acestuĭ vot semnificativ, M. S. Regele va aviza

Noul minister nu a trăit de cât o zi.

Criza ministerială este din noŭ deschisă.

Un consiliŭ de miniştriĭ s'a ţinut Sâmbătă de dimineaţă, şi a durat de la 8 până la 12 ore.

Camera a ales în comisiunea pentru rĕspunsul la Mesagiŭ pe d-niĭ: G. Panu, I. Lahovari, D. A. Laurian, D. C. Popescu, C. C. Arion. Gr. Buiucliu şi Moise Pacu.

Balotajul alegereĭ colegiuluĭ I comunal din Turnu-Severin a fost contestat.

Primăria capitaleĭ va înfiinţa de o cam dată la Obor o piaţă provizorie, compusă din gherete destinate a servi la toate felurile de comerţ.

Maĭ târziŭ se crede că se va construi o hală sistematică.

Bugetul general pe viitorul an 1891—92 a fost depus Sâmbătă pe biuroul Camereĭ.

Direcţiunea serviciuluĭ penitenciarelor pregăteşte planurĭ pentru clădirea a două penitenciare centrale, unul la Craiova şi altul la Salinele marĭ din Vâlcea.

A eşit de sub tipar: *„Luptele vieţeĭ saŭ O preumblare la Cişmegiu“* de D. G. C.

Preţul 25 banĭ.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS 17, Noembrie.—Pasivul d-luĭ Mary Raynaud trece peste cincĭ milioane.

Printre boluaviĭ cărora li s'a aplicat ierĭ remediul Koch, se află un tênĕr care a fost examinat, astă-zĭ de maĭ mulţĭ medicĭ in presenţa maĭ multor ziariştĭ. S'a constatat o ameliorarea simţitoare; faptul a produs o mare sensaţie.

ST. PETERSBURG 17, Noembrie.—*Cholera făcênd progrese marĭ şi apropiindu-se de Ierusalim, autorităţile ruseştĭ aŭ decis să nu maĭ liberese paşpoarte supuşilor ruşĭ ca să mearga la Ierusalim.*

LONDRA, 17 Noembrie.—D. Parnel, în manifestul sĕŭ către poporul irlandez, a destăinuit un fapt până acum necunoscut de colegiĭ sĕĭ, zicênd că D. Gladstone i-a oferit prin mijlocirea D-luĭ Morley, în Noembrie 1889, înainte de deschiderea sesiuneĭ actuale, postul de secretar pentru Irlanda, în casul când liberaliĭ ar veni la putere. D. Parnel a refuzat atuncĭ ca să sacrifice independenţa partiduluĭ irlandez, şi el nu crede azĭ că poporul dacă sprijineşte cauza sa, va compromite pe „home-rule“.

VIENA 17 Noemvrie.—*Din causa choležeĭ la Mersina, observaţia sanitară de 7 zile care se pronunţase deja contra provenienţelor de pe coastele Syrieĭ, între Mersina şi Beyruth, s'a întins şi asupra vaselor provenind de pe coastele dintre Mersina şi Selefkels.*

MARCEL PREVOST

SCRISORI DE FEMEI

Fetele de azĭ

Domnişoara Etienette Leclerc (14 anĭ) către d-ra Clementina Jonassier (tot 14 anĭ)

Nu trebue să mĕ cerţĭ mica mea Clementină iubită, dacă nu'ţĭ am scris de la împărţirea premielor Conservatoruluĭ, ştiĭ ziua când şi tu şi eŭ am avut o criză aşa de frumoasă de nervĭ, din pricina asprimeĭ juriuluĭ. Oameniĭ ăia trebue să nu aibă inimă ca să silească nişte ochişorĭ ca aĭ noştri să plângă. Insfîrşit, cred că tu te aĭ mîngâiat acum; cât despre mine, am uitat de mult. Dacă nu am putut lua premiul întîĭ nu trebue să'mĭ tulbur eŭ fierea; maĭ cu seamă că nimenĭ nu va putea să'mĭ scoată din cap ideia că viitorul nostru, al tĕŭ ca şi al meŭ, nu este în pian.

Unde am rĕmas? Ah! da, îţĭ spuneam că nu am putut să'ţĭ scriŭ maĭ curînd. Asta a fost din pricina lu Machard care a plecat cu trupa prin provincie tocmaĭ când s'aŭ început vacanţele, şi Machard a luat în trupă şi pe maarea artistă Fausta Leclerc, sora mea pe care o cunoştĭ. Mama a plecat cu dînsa, bine înţeles, zice că e maĭ cuviincios aşa; atîrnă de punte de vedere, nu'ĭ aşa? Adevĕrul e că, cu caracterul ce are, Fausta n'a putut nicĭ odată să ţie o slujnică doĕ-zecĭ şi patru de ceasurĭ pe rind; numaĭ mama o împacă. Cât despre mine, m'aŭ luat cu dînsele fiind-că nu puteaŭ să mĕ lase pe stradă, vezĭ bine; însă nu pierd prilejul ca să'mĭ spue că cheltuesc gros cu mine şi că eŭ nu câştig nimic; şi eŭ cu mama mergem in clasa a treia, pe când Fausta „se tolăneşte în sleeping-car,“ cum cânta cutare.

Am fost la Orleans—un oraş păcătos, la Angoulême (acolo e foarte drăguţ), la Bordeaux şi la Tuluza. Oh! Bordeaux! e ceva şic de tot! Tinerĭ galanţĭ, toalete, prăvăliĭ, un teatru mare cât Bursa. Toate *individele* aŭ un otel al lor pe bulevardul Candera, draga mea! Iacă un oraş unde mi-ar plăcea să staŭ! Maĭ întîĭ, e plin de tinerĭ. Eĭ spun că vind vin; *se poate*: însă atuncĭ negreşit că se scoală peste noapte ca să vinză vin, fiind-că toată ziua şi toata seara petrec.

Unu dintre negustoriĭ aceştia extra-ordinarĭ, anume Julien Colayrac, de 27 de anĭ, care pare că ab a are 19, drăgălaş ca amorul, căptuşit cu bilete de bancă, s'a înamorat de maarea cântăreaţă Fausta Leclerc într'o seară când se juca Regele din Io...

Fiind-că, cu voe saŭ nu, trebue să mergĭ unde se duce moş Machard cu trupa luĭ. Fausta a luat cu dînsa la Tuluza pe amantul eĭ, şi acum ne aflăm acolo. Ea, el, mama şi eŭ trăim la un loc. Şi pe când el şade în Tuluza, negustoria vinurilor caseĭ Julien Colayrac merge înainte, vinurile se aduc acasă, în sticle saŭ în butiurĭ după placul muşteriuluĭ. Cine le vinde? Mister-

Tu însă aĭ băgat de seamă că sora mea maĭ mare este grozav de geloasă pe mine. Nu'ĭ maĭ tace gura spuind că eŭ sunt o copilă, că mi's mâinile roşiĭ, că nu am piept, că am gura de ştiucă, şi altele... e silită însă să mărturisească în sine că eŭ încep să mĕ fac maĭ frumoasă de cât ea, şi asta o supĕră! Doamne! nu'ţĭ poţĭ închipui ce rĕŭ îĭ pare! Fausta se poartă grozav de rĕŭ cu mine de când şedem la un loc cu „micul Bordeaux“ (aşa'ĭ zice mama, în glumă tînĕruluĭ Calayrac).

In faţa luĭ Julien, sora-mea tot mereŭ îşĭ bate joc de mine „Mititica asta e uscată ca o scândură,—mititica asta nu ştie să se pieptene;„—“mititica asta se înbrăca ca o cerşetoare“ (par'că dînsa nu se înbrăca tot ca mine când era mică, s'a speriat c'a ajuns cântăreaţă mare). M'am plictisit în cele din urmă. Sĕptĕmâna trecută am chemat pe sora-mea la o parte şi iacă ce am vorbit amîndoĕ.

— Aĭ de gând ca tot mereŭ să'ţĭ baţĭ joc de mine de faţă cu „micul Bordeaux?“

— Am de gând să fac tot ce'mĭ va plăcea.

— Va să zică nu vreĭ să mĕ laşĭ în pace?

— Nu vreaŭ.

— Va să zică te temĭ să nu bage el de seamă că eŭ sînt maĭ frumoasă de cât tine?

(Scumpa mea surioară maĭ mare a început să rîză cu hohot)

— Maĭ frumoasă de cât mine? zĕŭ, prost gust ar avea.

... Nu cum-va îţĭ închipueştĭ că o să se lege cine-va de tine, mucoaso!

— Imĭ închipuesc că dacă mi-ar veni gust ca să'ţĭ iaŭ pe „micul Bordeaux“ al tĕŭ. mi-ar fi foarte uşor.

—Bine, încearcă'te!

— Ne-am înţeles.

După asta, sora mea, avea dreptate, vezi bine, s'a purtat şi maĭ rĕŭ cu mine în faţa luĭ Julien. Eŭ am îndurat toate cu blândeţe de înger, şi am făcut pe fata care e tristă... tristă fiind-că are o supărare mare. Din când în când, la masă, când se uita „micul Bordeaux“ la mine, găsea ochiĭ meĭ pironiţĭ pe dênsul *(ochiĭ de fecioară)*, ştiĭ tu, cum ne uitam noĭ la Ambroise, la Conservator, ca să'l facem să nu doarmă noaptea). Şi lăsam iute pleopele în jos ca şi cum mĕ prindea în flagrantul delict că'l adoram. Lucru ăsta a început să intereseze pe tênĕr. Unde maĭ puĭ apoĭ micile mijloace de rênd carĭ sint foarte lesne de întrebuinţat fiind-că trăim subt un acoperământ“. Vreaŭ să zic, să'mĭ încheĭ la loc o jaretieră care mi-a picat pe când ştiŭ că *el* se uită, să'mĭ resfir pĕrul (ştiĭ tu că eŭ am pĕr frumos) Ba o dată chiar l'am lăsat să mĕ vadă tocmaĭ când îmĭ schimbam cămaşa.. Ah! Doamne! lucrul ăsta i-a făcut efect, a vrut parc'ă ceva o clipă, eŭ îl vedeam prin oglindă, fără să ştie el, am crezut că s'a sfîrşit.

... Eĭ așĭ! dragă I-a fost frică de pușcărie mi se pare. A fugit și știĭ ce a făcut? S'a dus în odae la Fausta. „Ce porcĭ sînt bărbațiĭ!" cum zice mama.

Nu face nimic; asta a început să'l ațițe, Când eram eŭ de față, el nu maĭ cuteza să se joace cu sora-mea era jenat, băiatul; se gândea la alt-ceva. Pe urmă, în timpul reprezentațiilor, în loje și în culise, când Fausta era pe scenă, el s'a apropiat de mine. Când joacă ea, el e liniștit, nu are grije de Fausta, și mama este hypnotizată tot timpul cât cântă fie-sa, aĭ putea să'ĭ înfigĭ ace în carne și n'ar simți de fel.

El a început să mĕ întrebe de una, de alta, de ce sînt tristă, ba chiar să'mĭ strecoare câte un compliment... Eŭ rĕspundeam cu suspine, cu monosilabe, câte-o dată cu câte o lacrimă furișe pe care o zdrobeam în coada ochiuluĭ. După câte-va ședințe am început să'ĭ mărturisesc pricina „mâhnireĭ" mele. El îmĭ isprăvea vorbele pe carĭ le incepeam. Scurtă vorbă, i-am spus asta.

— Că sînt prea nenorocită în casa mamĭ, nu fiind-că mĕ îmbrăcaŭ prost, fiind-că mĕ trimeteaŭ să cumpĕr una și alta pentru casă, orĭ fiind-că îmĭ trăgea câte o palmă din când în când—ci fiind-că trăiam din prisosul sorĭ mele și din complezența mamĭ—lucru care nu'mĭ plăcea mie care sînt delicată. Sînt chiar foarte hotărîtă, îĭ ziceam eŭ, ca să părăsesc pe mama și pe soru-mea cât maĭ curînd și să mĕ închiz într'o mănăstire, unde mĕ trăgea inima încă de multă vreme.

— In mănăstire! îmĭ luă vorba din gură „micul Bordeaux"... Vreĭ să te lepezĭ de lume? Va să zică nu iubeștĭ pe nimenĭ?

— Ba da, respunseĭ eŭ nătărăuluĭ ĕstuia bogat; iubesc pe cine-va.... însă acela pe care'l iubesc eŭ nu se gîndește la mine.

Când ziseĭ vorbele acestea 'mĭ pironiĭ pe dînsul ochiĭ meĭ de fecioară, *ochiĭ pentru Ambroise.* El a priceput și m'a luat în brațe și m'a sărutat cu foc (știe foarte bine să sărute, ar zice mama). Mi-a spus că hotărîrea mea îmĭ face cinste (te cred eŭ), că el voia să fie instrumentul rĕscumpĕrări mele, că mĕ va așeza într'o mănăstire ca să'mĭ sfîrșesc educația, că mĕ ruga numaĭ să'l iubesc puțin, fiind-că el mĕ adoră.

— Dar Fausta?.. ziseĭ eŭ oftând....

— Fausta? Nu 'ĭ vreniă nicĭ să 'țĭ deschee o ghiată, fetița mea.... Fausta e numaĭ o petrecere pentru mine. N'am luat'o niciodată în serios!

Scena asta mică se petrecea tocmaĭ în cabina maareĭ cântărețe. Se întîmplă însă că ea, care juca pe Brunehild, din *Sigurd*, tocmaĭ venea în cabina eĭ ca să lepede „darurile luĭ Gunther", să'șĭ schimbe zdrențele roșiĭ de regină și să se înbrace cu rochia albă a Walkyrieĭ.

Intră tocmaĭ în clipa când „micul Bordeaux" începuse să fie necuviincios.

Ințelegĭ tu efectul: necazul Brunehildi, criză de nervĭ, mama care aleargă, regisorul care strigă:—Doamnă Faustă, în scenă, iute! iute!— Fausta care'ĭ rĕspunde cu o vorbă scurtă zdravănă—și pe scenă, Sigurd, supĕrat că vede că nu maĭ vine Walkyria, intrând în culise, dupe ce zise publiculuĭ: „Nu știŭ ce dracu face în cabină muierea aia". Tuluzeniĭ, carĭ sînt iuțĭ de felul lor, s'aŭ supĕrat și a fost nevoe ca să se lase cortina.

Și peurmă? o să mĕ întrebĭ tu, dragă Clement.

Peurmă, ne-am înpăcat, firește. Fausta și Julien s'aŭ înpăcat; eŭ am fost tîrnuită de coadă, bine de tot, și iac'așa! Nu face nimic însă. Am găsit ce am căutat. Soră-mea nu maĭ rîde de mine că sînt uscată ca o scîndură, saŭ că am mâinile roșiĭ: chiar mama s'a domolit acum, mĕ trage de urechĭ când are chef de glumă și îmĭ zice rîzĕnd; „Auzĭ mucoasa! dupe acum face ea cu bărbațiĭ ce vrea! Nu 'țĭ e rușiee la vîrsta ta? Așteaptă cel puțin să înplineștĭ șaisprezece anĭ!"

....Julien 'ĭ-a făgăduit Fausteĭ și mameĭ că o să fie cuminte. Cu toate astea noĭ ne pupăm mereŭ când nu ne vede nimenĭ.

Bun lucru.

I. S. Spartali.

Ecourĭ parlamentare

Camera

Un deputat întreabă pe D. Carp pentru ce a mutat pe d. Al. Marghiloman de la Lucrările publice, unde începuse a se obicinui, la Domeniĭ?

— Pentru că am de gând să 'l fac președinte de consiliŭ, de aceea 'l voiŭ trece pe la toate departamentele, ca să se obicinuiască.

— Și când aĭ de gând să 'l facĭ prim-ministru?

— Peste vr'o douĕ-zecĭ de anĭ.

— Și sperĭ să fiĭ până atuncĭ mare și tare?

— Eŭ nu sper; voiesc și asta ajunge în țara asta de gogomanĭ!

Și punêndu-șĭ monoclul în ochĭ, D. Carp se depărtează adânc convins de ceea ce spusese.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședința de la 17 Noemvrie 1890.

Ședința se deschide la orele $1^1/_2$ sub președenția d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezențĭ 105 deputațĭ

Se fac formalitățile obicinuite.

Se procede la tragerea la sorțĭ a secțiunilor.

D-nul **Ghermani** depune pe biroul Camereĭ bugetul general al anuluĭ viitor 1891—92.

D-sa roagă Camera să se ocupe cât de curând de discuția bugetuluĭ.

Ministrul de finanțe maĭ depune proectul de lege pentru reducerea taxeĭ de 5% la $2^1/_2$ % din salariile funcționarilor.

Maĭ depune un proiect de credit și un altul pentru înființarea a 15 verificatorĭ în serviciul casieriilor generale.

D. **Pallade** cere dosarul alegerilor comunale din capitală.

D. M. **Kogălniceanu** constată că în Parlamentul român, cu ocazia compunereĭ biuroluĭ, nu s'a dat opozițiuneĭ nicĭ un loc, ceea ce nu se face în nicĭ o țară cu regim parlamentar.

D-sa face această observațiune la adresa președinteluĭ.

D. **Cantacuzino** rĕspunde, că s'a adresat D-lor Catargiu și D. Brătianu cerându-le să desemneze o persoană pentru un scaun de vice președinte; dar d-lor n'aŭ putut cădea de acord asupra candidatuluĭ.

D-niĭ **Panu** și **Blaramberg** protestă în contra procedăreĭ președinteluĭ, când nu toțĭ opozanțiĭ sunt infeodațĭ la D-niĭ Catargiu și Brătianu.

D. G. D. **Teodorescu** întreabă pe ministrul de finanțe: pentru ce a refuzat să aprobe votul consiliuluĭ de administrație al Bănceĭ Naționale, care a votat reducerea tantiemelor și lefeĭ guvernatoruluĭ și ale directoruluĭ Bănceĭ.

D. M. **Kogălniceanu** cere dosarul transacțiuneĭ încheiate între Stat și reprezentanțiĭ caseĭ Bașotă de la Pomârla pentru stingerea procesuluĭ pendinte.

D-sa maĭ cere dosarul afacereĭ Simosky.

D. **Burghele** se asociază la aceste interpelărĭ.

Se suspendă ședința pentru ca să se compue lista celor 7 membri carĭ vor forma comisiunea de rĕspuns la Mesagiu.

La redeschidere se procede la vot.

Sunt aleșĭ d-niĭ: **G. Panu, I. Lahovary, D. S. Laurian, D. C. Popescu, C. C. Arion, Gr. Buicliu** și **M. Pacu.**

SENAT

Ședința de la 17 Noembre 1890

Ședința se deschide la orele 2 și 5 m. sub președenția d-luĭ *Anton Brăiloiu.*

Prezențĭ 94 d-niĭ senatorĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Președintele declară că se pune la vot alegerea biurouluĭ.

Se procede la vot prin apel nominal.

Votanțĭ	105
General Florescu	**36**
N. Krețulescu	**48**
Al. Orĕscu	**21**

Balotaj.

Se suspendă ședința pentru 10 minute, spre a se face o nouă alegere.

ULTIME INFORMATII

Senatori guvernamentalĭ sunt furioșĭ contra Generaluluĭ Gh. Manu, care a uitat să aducă alaltă-ierĭ la Senat, măcar la balotagiu, pe Ferdinand, pretinsul moștenitor al Tronuluĭ.

Cu votul Prințișoruluĭ, N. Crețulescu ar fi avut și el 53 voturĭ și atuncĭ urma tragere la sorțĭ între ambiĭ candidațĭ la președenție.

Dacă sorțiĭ ar fi fost favorabilĭ luĭ N. Crețulescu, guvernul Regeluĭ s'ar fi datorat salvarea nepotuluĭ Majestățeĭ Sale.

Monitorul de erĭ publică următorul decret cu data de 17 Noembrie:

D. Theodor G. Rosetti, fost Președinte al Consiliuluĭ de Miniștri, se numește în funcțiunea de Guvernator al Bănceĭ Naționale.

Noul Guvernator al Bănceĭ Naționale a luat parte la vot în ședința de Sâmbătă 17 Noembrie a Senatuluĭ.

D. L. Niculescu Voetineanu, publică în *Frăția* din Focșanĭ un proces-verbal cu data de 13 Noembrie curent, din care rezultă că suma strînsă prin subscripție publică pentru ridicarea uneĭ statuĭ luĭ Cuza-Vodă, se urcă la 630 leĭ 10 banĭ. Din această sumă s'aŭ cheltuit 305 leĭ 75 banĭ.

Azĭ dimineața la orele 10 s'a ținut la Palat un consiliŭ de miniștri sub președința Regeluĭ.

La 11 Decembre se va ține licitație la Ministerul domeniilor pentru vinzarea în loturĭ a moșieĭ Statuluĭ Călimăneștĭ, pentru construirea de vile. In total sunt 117 loturĭ.

La Siminarul Central s'a ivit anghina de câte-va zile printre elevi. Până acum, după cercetarea d-luĭ doctor Chabudianu, s'a găsit că zece elevi sunt atinșĭ de această boală. Să se noteze însă, că infirmeria seminaruluĭ nu dispune de cât de cincĭ paturĭ. Dacă nu se vor lua măsurĭ grabnice pentru a o înlătura, plaga aceasta se va întinde și va lua proporțiĭ considerabile.

Erĭ a avut loc inaugurarea mașineĭ rotative a D-luĭ Luigi Cazavilan, pentru tipărirea ziaruluĭ *Universul.* O mulțime de lume a asistat la această serbare, de asemenĭ a luat parte la inaugurare și D-nul Pache Protopopescu primarul Capitaleĭ, cum și D-nul Colonel Algiu.

S'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ.

Prețul cerealelor în portul Brăila, pe ziua de 17 Noembre 1890:

Grâŭ,	de libre	$55^1/_2$	leĭ	11,15	hect.
„	„	57	„	12,05	„
„	„	58	„	12,27	„
Porumb,	„	$57^1/_2$	„	7,50	„
„	„	59	„	8,55	„
„	„	$61^1/_2$	„	8,60	„
Fasole	„	% k.	„	15,60	„
Secară	„	50	„	8,—	„
„	„	51	„	8,25	„
„	„	52	„	8,50	„
Rapiță s. „	„	50	„	6,50	„
„ „	„	$51^1/_2$	„	6,85	„
„ „	„	52	„	7,—	„
Cincuant	„	$61^1/_2$	„	8,50	„

In depozit:

Grâŭ,	568,600	hectolitri
Secară,	6,800	„
Porumb	35,750	„
Orz,	67,400	„
Ovăz,	3,300	„
Făsole,	13,500	„

Sistemul de încălzit cu abur al teatruluĭ național, este foarte bun astă-zĭ, însă direcția Teatruluĭ ar trebui să suprime gurile carĭ daŭ căldură de desubt în sală, căcĭ e foarte incomod. Credem că nu cerem un lucru imposibil direcțiuneĭ teatruluĭ și cu o mică cheltuială ar putea îndrepta acest rĕŭ.

La 22 Curent se va deschide în sala Ateneuluĭ Expoziția de pictură, a „Cerculuĭ Artiștilor" constituită din Absolvenți și eleviĭ aĭ școaleĭ de Bele-Arte.

Vor fi expuse peste 300 de tablourĭ între carĭ și tablourĭ d'ale pictorilor noștri ceĭ maĭ însemnațĭ.

La această expoziție vor lua parte și artiștiĭ în pictură din Iașĭ.

Iată numele arhitecților românĭ carĭ aŭ depus proiecte de planurĭ pentru clădirea palatuluĭ Camereĭ și Senatuluĭ: d-niĭ Mincu, Socolescu, Maimarolu, Băicoianu și Nedelescu.

Aflăm că dintre nouiĭ consilierĭ comunalĭ din Tergoviște, d-l avocat N. Sasu are cele maĭ multe șanse de a fi ales primar.

In Administrația centrală a Bănceĭ Naționale s'a făcut următorul schimb în personal. D. M. Georgescu a trecut ca comptabil la sucursala din Craiova, D. Grecescu a trecut ca agent la sucursala din Ploeștĭ și D. Buch casier la Galațĭ.

Artistul Iulian scrie din Berlin că a fost luat de către doctorul Cornet, primul asistent al d-ruluĭ Koch, în îngrijirea sa și că se simte maĭ bine în urma celor treĭ inoculațiĭ ce i s'aŭ făcut.

Dumineca trecută, elevele din institutul d-neĭ E. C. Dobrescu, aŭ fost duse la laboratorul de Chimie al facultățeĭ de științe, unde s'aŭ făcut diferite experiențe.

Aceste experiențe, sub conducerea profesoruluĭ D. N. Dumitrescu vor continua treptat cu studiul.

Marțĭ 20 Noembre, are loc la Galațĭ în casele d-luĭ Brociner, căsătoria d-luĭ Leon Lebel cu gentila d-ră Anna Brociner.

Felicităm pe viitoriĭ soțĭ.

Teatru Național. Lunĭ 19 Noembrie Mare concert dat în beneficiul d-luĭ Anton Kneisel.

Opticoscop Plastic deschis în fie care zi de la orele 10 dimineața până la 10 ore seara de vĕzut *Italia.*

Coloseul Opler reprezentațiĭ variate în fie-care seară.

Repetăm că nu avem absolut nicĭ o legătură nicĭ cu redacția, nicĭ cu administrația ziaruluĭ „Tocila".

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.